

הלכות הדרף היומי

מסכת תענית

תוכן

- א. הא איתקש לנזיר ... דמקשת לקולא ... אסמכתא נינהו מדרבנן ולקולא 1.....
- ב. הקורא בתורה אל יפחות משלשה פסוקים.....2
- ג. רב אמר דולג.....4
- ד. כל פסוקא דלא פסקיה משה אנן לא פסקינן ליה.....6

דף כז.

א. הא איתקש לנזיר ... דמקשת לקולא ... אסמכתא נינהו מדרבנן ולקולא

כבר התבאר לעיל דף כו: שלמרות שהוקשה ברכת כהנים לעבודה במקצת, שנאמר (דברים י פסוק ח) לַעֲמֹד לְפָנַי יִקְרָא לְשִׁרְתוֹ וּלְבָרְךָ בְּשֵׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה ולעבודת בית המקדש לשרת בקודש פסול כהן בעל מום. ממה שנשמכה¹ בפרשת נשא פרשת כהן מברך, לפרשת נזיר, הקלנו ונתנו על כהן מברך קולי נזיר וקולי משרת במקדש, ומקולי נזיר מה נזיר אין מומין פוסלין בו, אף כהן מברך אין מומין פוסלין בו.

אולם מדברי סופרים² פסול כל מי שיש לו מומין בפניו או בידיו, מפני שהעם מסתכלין בו ובאים לידי היסח הדעת, כגון שידיו הן כפופות או עקומות לעדיהן, או שהן בוחקניות דהיינו שמנומרות בנקודות דקות, וכן אם פניו בוחקניות או עקומים לא ישא את כפיו, וה"ה מי שיש לו מומין ברגליו במקום שעולין לדוכן בלא גרביים שהמומין גלויים ומסתכלין בהם.

אך מומין שבסתר אינן פוסלין לנשיאת כפים אפילו מדברי סופרים, אף על פי שפוסלין לעבודה

וכן מי שריריו יורד על זקנו או שעניו זולפות דמעה וכן סומא אפילו באחת מעיניו לא ישא את כפיו מפני שמסתכלין בו. אולם אם היה דש בעירו כלומר שהם רגילים בו, ומכירים הכל שיש בו אותו מום, בין שאותו מום הוא בפניו בין בידיו ורגליו, ישא את כפיו ואפילו הוא סומא בשתי עיניו.

¹ ולא הוקשה נשיאת כפים לעבודה אלא לענין עמידה שנאמר לעמוד לפני ה' לשרתו ולברך בשמו לעמידה הוקשה ולא לדבר אחר שאם לא בא הכתוב אלא ללמד על שירות שהיא בעמידה הרי כבר נאמר לעמוד לשרת ושנה עליו הכתוב לעכב שנאמר העומדים שם ונו'. שו"ע הרב שם מד

² שו"ע ונו"כ קכה ל

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת תענית

ובימינו מכיון שהמנהג³ לשלשל הכהנים טלית על פניהם, ולכסות ידיהם, אפילו יש בפניו ובידיו כמה מומין ישא את כפיו כיון שאין לחוש להיסח הדעת⁴.

כל מי ששהה ל' יום בעיר במום זה, נקרא דש בעירו, והוא שהיא עירו שדר בה או שבא לגור בה או לעבוד בה לפי שרגילים בני העיר לישא וליתן עמו בדברים, ומסתכלין בו, אבל אם הולך באקראי לעיר אחרת, ושהה בה ל' יום אינו נקרא דש בעירו עד שישהה בה י"ב חודש, לפי שאין בני העיר רגילין לישא וליתן עמו.

דף כז:

ב. הקורא בתורה אל יפחות משלשה פסוקים

הקורא בתורה בין בימות השבוע בין בשבתות ומועדים לא יפחות מלקרוא ג' פסוקים. אולם מתקנת עזרא שלא לקרא פחות מעשרה פסוקים בימי שני וחמישי ושבת במנחה לשלושה קרואים ואף על גב שבפורים שאנו קורין ויבא עמלק ואין בו אלא ט' פסוקים שאני התם שנגמר העניין ולהתחיל מקודם מעניין אחר לא רצו הכמים.

ועכשיו נתפשט המנהג שקורין במנחה בשבת וב' וה' כל הפרשה הראשונה של הסדר שיקראו בשבת הבאה ככתוב בסידורים ומצויין הפסקת הפרשה לג' אנשים ואם שינה מסדר הזה אינו מעכב רק שעכ"פ לא יפחות לאחד פחות מג' פסוקים⁵.

אם דילג פסוק אחד בב' וה' ושבת במנחה, וכן בחול המועד אם קרא עשרה פסוקים בלא פסוק המדולג, אינו חוזר כיון שישנה קריאה זו בשבת, ואם לאו חוזר⁶. אולם אם לא דילג אלא קרא כסדרו י"א שאם היה ט' פסוקים יצא בדיעבד⁷. ויש חולקים שלא יצא⁸. ואף לדעה ראשונה טוב שיקראו בעבור עכ"פ בלא ברכה עוד ג' פסוקים.

³ שו"ע ונו"כ שם לא

⁴ אבל אם אין המנהג כן ורצה זה שמום בו לשלשל טליתו אסור שכיון שהוא משונה מחביריו יבואו להסתכל בו ויסיחו דעתם ואפילו רצו כל הכהנים לשלשל טליתם אין להתיר שכיון שלא הורגלו בני העיר לשלשל טליתם כשישלשלו עכשיו מכירים העם שבשביל זה שיש בו מום הוא ובאין להסתכל בו וכ"ש אם הוא לברו נושא כפיו ומשלשל טליתו שלא כמנהגם שניכר שבשביל מום שבו הוא ויבואו להסתכל בו. מ"ב שם קיד

⁵ מ"ב שם ס"ק ד

⁶ ואע"ג שבתשעה סגי כיון שיש ג' פסוקים לכל אחד מן העולין אבל במס' סופרים פי"א משמע דבעינן עשרה דווקא כיון שכן היתה התקנה [עמ"ג א"ס"ק ד] ויש שתי ריעותות שפיהת מ"י פסוקים וגם דילג באמצע ונרע טפי. מ"ב שם

⁷ דעת המחבר שם ד. מ"ב שם ז

⁸ ביאור הגר"א ושו"ת פנים מאירים מובא במ"ב יד

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדף היומי

מסכת תענית

ואם אחד מהקוראים לא קרא רק שני פסוקים ובירך לאחריה, הרי זה כמו שלא קרא וברכותיו לבטלה, וצריך לקרות עוד פעם אלו שני הפסוקים עם עוד פסוק אחד, ואפילו אם בין הכל קראו עשרה פסוקים⁹ ואפילו בשבת שקראו כבר ז' קוראים, אינו מועיל. מפני שאלו השני פסוקים הוי כלא נקראו ולא נתברכו.

ולענין ברכה לפניה כך דינו אם עדיין לא בירך ברכה אחרונה אף על פי שכבר גלל הס"ת והיה בדעתו לברך ונזכרו שלא קרא רק ב' פסוקים חוזר וקורא בלא ברכה לפניה אך אם נזכרו תיכף אחר שבירך ברכה האחרונה, נסתלקה קריאה הראשונה לגמרי¹⁰. ולכן צריך לחזור ולברך לפניה ולהתחיל ממקום שהתחיל בקריאה הקודמת, כי קריאת שני פסוקים אלו לא עלו כלל, ועוד פסוק אחד עמו כדי להשלים ג' פסוקים¹¹.

גם אם כבר קראו לאחד העולה אחריו, ועלה לתיבה, יעמוד שם אותו האחר עד שיברך זה שנית, ויקרא הג' פסוקים, ויברך לאחריו ואח"כ יקרא זה שעלה אחריו.

אם כבר התחיל השני לברך או שסיים כל הברכה ונזכרו, יש לו להתחיל ממקום שהתחיל זה שלפניו כלומר אף שני הפסוקים הקודמים. וסיים עוד פסוק ויברך לאחריה¹². והראשון יעמוד שם עד שיגמור זה, ואח"כ יברך הראשון שקרא שני פסוקים ויקרא להלן ממקום שסיים זה, ואם הראשון ירד כבר מהתיבה ואח"כ נזכרו יכולין לקרות אף לאחר להשלים הקוראים השלשה.

אולם כל זה בישראלים שעלו לתורה, אך אם עלה כהן ראשון, וקרא רק שני פסוקים ואח"כ בירך הלוי, ואז נזכר שטעה הכהן ולא קרא רק שני פסוקים, לא יתחיל הלוי אלא ממקום שפסק הכהן ויקרא מכאן ולהלן ג' פסוקים, ולא יקרא השני פסוקים הראשונים שקרא הכהן מכיון שיהיה פגם לכהנים הנמצאים שם, ואחר הלוי יקרא שני ישראלים להשלים מנין הקוראים כי הקריאה שקראו לכהן שני פסוקים כמאן דליתא דמיא.

בשבת וביו"ט שחרית שקראו לאחד מן העולים שני פסוקים ובירך לאחריה ונזכר שטעה י"א דבזה טוב יותר ששוב לא יקרא הוא בעצמו אלא יקראו אחר, וי"א דאף בשבת אין צריך לקרוא לאחר.

⁹ מ"ב שם יב

¹⁰ אולם דעת המ"ז שכל שלא עלה האחר אחריו ובירך אינו חוזר לברך לפניה אלא ברכה זו שלאחריה לבטלה היא וברכה שעשה לפניה יועל למה שיקרא עתה שוב ג' פסוקים וכן פסק בערוה"ש שם ה. ואפשר דאם עלה כהן ראשון וקרא שני פסוקים ועדיין לא עלה לוי שיוכל לחזור ולקרוא ובלא ברכה לפניה שבכך אין פגם לכהן. ואם השנים שלפניו לא קראו רק ג' צריך הוא להשלים עד ארבעה פסוקים כדי שיהיה בצירוף עשרה פסוקים. ¹¹ ודעת שערי אפרים שמלבד שני פסוקים הקודמין יקרא עוד שלשה פסוקים, מטעם שהרי הוא לא כוון בברכתו על השני פסוקים הראשונים ולכך לא עולים לו בחשבון, עיין שם. שער הציון שם ס"ק יז

הלכות הדף היומי

מסכת תענית

ואם קראו שני פסוקים וחצי אין צריך לחזור ולקרוא¹³, והעולה אחריו יקרא שוב מתחילת הפסוק השלישי, ולפחות עוד שלשה פסוקים עמו.

ג. רב אמר דולג

בראשי חדשים¹⁴ קוראים מתחילת פרשת התמיד שבפרשת פינחס (במדבר כח פסוק א – ח) וקוראים פרשת מוספי שבת (שם פסוק ט – י) ופרשת מוסף של ראש חודש (שם פסוק יא – טו)

ומכיון שבפרשת התמיד אין אלא שמונה פסוקים אינה מתחלקת אלא לשתיים שהרי כל אחד צריך לקרוא לפחות שלושה, ובפרשה שבת אין אלא ב' פסוקים ואם יוסיף עליה מפרשת ראש חודש צריך לקרוא ממנה לפחות שלושה פסוקים על פי מה שמבואר במסכת מגילה דף כב. שאין פוחתין בפרשה בפחות מג' פסוקים א"כ לא ישתייר בפ' דר"ה לפני הרביעי אלא ב' פסוקים. א"כ אין אפשרות לחלק את פרשת מוספי ראש חודש אלא צריך להוסיף על פרשת מוספי שבת מפרשת התמיד שלפניה וא"כ הראשון יקרא שלושה והשני יקרא שלושה.

אולם גם זה אינו יכול אם קוראה כסדרה, שאם יקרא השני כדרכו ג' פסוקים, לא ישתייר בפרשת התמיד אלא ב' פסוקים, ואין משיירים ב' פסוקים לפני סיום הפרשה כמו שיבואר במסכת מגילה דף כב. בעזרה"ת.

לפיכך קורא הכהן ג' פסוקים שהם (א) וַיִּדְבֶּר יִקְנוֹק אֶל מֹשֶׁה לְאמֹר: (ב) צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: (ג) וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִיקְנוֹק בְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד:

¹³ שו"ת אמרי יושר למהר"ם אריק זצ"ל ח"א סי' קמ"ג דפלוגתת רב ושמואל במגילה (כ"ב ע"ב) בענין קריאת ב"פ וחצי היינו לכתחילה משום דכל פסוקי דלא פסקיה משה אנן לא פסקינן, אבל בדיעבד רב נמי מודה דיצא. וכדברים האלו כתבו ג"כ בשו"ת הר צבי או"ח ח"א סי' ס"ו (ועיי"ש מעשה שהיה בחנוכה שקראו לכהן כהוגן ג"פ ראשונים של נשיא היום, אך בקריאת לוי טעה הבעל קורא וקרא פסוקים מנשיא אחר נמצא שהתחיל בשם של נשיא אחד וסיים בשם של נשיא אחר וכבר בירך הלוי ברכה אחרונה, והורה למעשה שא"צ לקרוא שוב ללוי, דדל מהכי תיבות האחרונות של שם הנשיא יש לנו ב' פסוקי וחצי בכשרות, ומה שקרא הבעל קורא מתוך פסוקים של יום אחר ליכא חשש כיון שהיו באותו עמוד ואין בתיבות הפסוקים שינוי.

¹⁴ שו"ע ונו"כ תכנ ומ"ב ס"ק ב

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת תענית

ולוי חוזר וקורא (ג) וְאָמַרְתָּ וּגו' וממשיך (ד) אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם: (ה) וְעִשִּׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן בְּתֵית רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: ובכך יש לו ג' פסוקים, ונותרו יותר מג' פסוקים לסיום הפרשה.

וישראל קורא במקום שסיים הלוי¹⁵ (ו) עֲלֵת תַּמִּיד הָעֲשִׂיָה בְּהַר סִינִי לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לִיקְוֹק: (ז) וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּדֶךְ נֶסֶךְ שֶׁכֶר לִיקְוֹק: (ח) וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לִיקְוֹק: פ

(ט) וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כֶבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: (י) עֲלֵת שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל עֲלַת הַתַּמִּיד וְנִסְכּוֹ: ס

ורביעי קורא (יא) וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לִיקְוֹק פָּרִים בְּנֵי בֶקֶר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שֶׁבַע תְּמִימִם: (יב) וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד: (יג) וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לִיקְוֹק: (יד) וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי הַהֵיזֵן יִהְיֶה לְפָר וּשְׁלִישֵׁת הַהֵיזֵן לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְכֶבֶשׂ יִזֶן וְאֵת עֲלַת הַדָּשׁ בְּחֻדְשׁוֹ לְחֻדְשֵׁי הַשָּׁנָה: (טו) וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לִיקְוֹק עַל עֲלַת הַתַּמִּיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: ס

ודעת הגר"א שסדר הקריאה הוא¹⁶ – כהן קורא ג' פסוקים כנוצר, והלוי חמשה עד סוף הפרשה (ד) אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם: (ה) וְעִשִּׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן בְּתֵית רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: (ו) עֲלֵת תַּמִּיד הָעֲשִׂיָה בְּהַר סִינִי לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לִיקְוֹק: (ז) וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּדֶךְ נֶסֶךְ שֶׁכֶר לִיקְוֹק: (ח) וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לִיקְוֹק:

והשלישי חוזר וקורא ג' פסוקים האחרונים בפרשה שקראו (ו) עֲלֵת תַּמִּיד הָעֲשִׂיָה בְּהַר סִינִי לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לִיקְוֹק: (ז) וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּדֶךְ נֶסֶךְ שֶׁכֶר לִיקְוֹק: (ח) וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לִיקְוֹק: וקורא פ (ט) וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כֶבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: (י) עֲלֵת שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל עֲלַת הַתַּמִּיד וְנִסְכּוֹ: ס

¹⁵ ודעת הב"ח ופר"ח שיותר טוב לסיים לשלישי עד וביום השבת והרביעי יקרא וביום השבת עד סוף הקריאה אכן מפמ"ג משמע שעדיף לעשות כמנהגנו. מ"ב שם ג

¹⁶ ומ"מ למעשה נסיים במה שכתב הרמב"ן אחר שהרעיש על כל המפרשים שמעו והידיש דרולג דש"ס קאי רק על מעמדות מסיים בזה הלשון אלא שאין ליגע במה שהונהג ע"פ הגאונים וכ"ש בזה שאין במנהג שלחם משום איסור וכבר שנינו אל ישנה אדם מפני המחלוקת עכ"ל. ועיין בתשובות ח"ס סימן ק"א שהחזיק ג"כ מנהג דידן וכן בתשובות משכנות יעקב סי' קי"ז. ביאור הלכה שם סעיף ב

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת תענית

והרביעי קורא (יא) ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליקנז פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם: (יב) ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: (יג) ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עליה ריח ניחח אשה ליקנז: (יד) ונסכיהם חצי תהין יהיה לפר ושלישת תהין לאיל ורביעת תהין לכבש וזאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: (טו) ושעיר עזים אחד לחטאת ליקנז על עלת התמיד ועשה ונסכו: ס

ד. כל פסוקא דלא פסקיה משה אנן לא פסקינו ליה

ובברכות יב: בגמ' כל פרשה דפסקה משה פסקינו, דלא פסקא משה רבינו לא פסקינו

אין לקבוע תפילה, או קריאת פסוקים ברבים, ולהפסיק באמצע פרשה, אלא אם כן דעתו להמשיך אח"כ ולגמור את הפסוק, או הפרשה¹⁷. ובאמצע פסוק אף ביחיד אסור.

ולפיכך יש לגעור במלמדים שאינם מזכירים שם השם כשמלמדים את תלמידיהם אלא אומרים השם או אלוקים¹⁸, שהרי זה כנחלק הפסוק לשנים וליותר, שהרי באמצע הפסוק אמר תיבה שלא הוזכרה בפסוק.

י"א¹⁹ שמותר להפסיק במקום בו יש אתנחתא בפסוק.

י"א²⁰ שבספרי "כתובים" לא נאמר דין זה. ויש חולקים שדין זה נאמר בכל פסוקי התנ"ך²¹. והעיקר כדעה ראשונה²².

¹⁷ מגן אברהם סימן רפב

¹⁸ עיין בשו"ת אגרות משה (או"ח ח"ב סי' נו), במה שכתב בשו"ת שאילת יעב"ץ (ח"א סי' פא) בשם אביו החכם צבי זצ"ל, שהיה גוער בהמלמד שלא היה מזכיר את השם בלמדו הפסוקים לתלמידיו.

¹⁹ הגאון השואל ומשיב בספרו מגן גבורים (סי' נא בשלמי הגבורים ס"ק ג) בשם ספר יכין ובענין (ח"ב סי' ב) דבמקום שיש אתנחתא או פיסוק מעמים אחר, הוי כפסקא משה, כיון דמעמי המקרא הם הלל"מ ומותר לפסוק שם את הפסוק ע"כ (וראה בתשו' התם סופר (או"ח סי' י) מש"כ בזה).

²⁰ מג"א סימן תכב ס"ק ה מהכל בו ומצינו שהעלו כן גם בשו"ת מהרש"ם ח"ג סימן שנ"ט, ושו"ת רב פעלים ח"א האו"ח סימן י"א עיין שם.

²¹ המג"א באו"ח סימן נ"א סק"ט דפשיטא ליה לאידך גיסא דאמרינן כן הך כללא גם בנביאים וכתובים, ועוד לו להמג"א מזה בסימן תכ"ב סק"ח ושם מביא מדברי תוס' בסוכה ד' ל"ח ע"ב ד"ה הוא אומר אנא, דפשיטא להו להתוס' בכזאת דאמרינן כן גם בכתובים, שהרי שואלים על פסוקי הלל שבתהילים איך שפסקינו

²² עיין שו"ת ציץ אליעזר חלק יט סימן ז א שהאריך בזה וכתב ולדינא נראה דיש להכריע כדברי הכל בו, דזה דוקא בתורה ובנביאים אבל לא בכתובים ... מצאתי בחידושי המאירי לסוכה שמכריע כן בודאות, ולא זאת בלבד, אלא נראה, דיש מקום לומר כי גם התוס' יודו בעצם לזה, שזה לא נאמר אלא בתורה ובנביאים אבל

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

הלכות הדרף היומי

מסכת תענית

דין זה אינו אלא רק כשהוא דרך לימוד בתורה אפילו ביחידות. אך האומר פסוקים בדרך תפילה, או בתוך דרשה²³, ולא כהזכרת פסוק אלא כעזרת דיבור, לא נאמר בו דין זה.

ולפיכך הששה זכירות²⁴ שנהגו לאומרם בכל יום אע"ג שבזכירת יצ"מ לא נזכר אלא חצי פסוק, וממעמד הר סיני פסוק וחצי, ובזכירת מעשה העגל חצי פסוק, מכיון שמזכיר המקרא כדי לבוא מתוך כך לקיים מצות זכירה הרי זהכמו דרך תפלה ומותר.

וכן אם משנה את סדר המילים בפסוק, א"כ מוכח שאינו מתכוין להזכיר הפסוק, ולא נאמר בו דין זה²⁵.

י"א²⁶ שפסוקים שידוע לנו שבשעה שנכתבו או נאמרו הפסוקים, נאמרו בהפסקות. כגון שירת היס. או פסוקים מסויימים בתהילים. מותר לנו גם להפסיק בהם.

לא בכתובים, ורק דס"ל להתוס' דפסוקי הלל שבתהלים שאני, והוא, עפ"י מה דאיתא בפסחים ד' קי"ז ע"א ההלל זה נביאים שביניהן תקנו להן לישראל

²³ מהר"ם שיק בתשובותיו (או"ח סי' קכד) ובשו"ת זכר יהוסף להגר"ז שטערן ז"ל האו"ח סימן ל"ח וכן עמא דבר להזכיר בדרוש לפרש איזה פסוק אף שאינו אומר בשלימות וכמורגל לרוב גם באגדות חז"ל בדרשת המקראות יעו"ש מ"ש בזה בפרטרוט

²⁴ בשו"ת זכר יהוסף שם, אולם צ"ע דהא הלל דביה איירי תוס' בנזכר והקשו האיך פסקי אנא ה', לאו דרך לימוד הוא, אלא דרך תפילה ושבת וצע"ג.

²⁵ שו"ת ציץ אליעזר חלק יח סימן ל תשובה לרב קפאה

²⁶ וכתבו התו' סוכה לה: ד"ה הוא אומר הא דמפסיקין פסוק אנא לשנים והא קי"ל דאסור להפסיק באמצע הפסוק שאני הכא שב' בני אדם אמרוהו כדאי' פ' ע"פ (ק"ט). (אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן אודך כי עניתני אמר דוד אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה אמר ישי מאת ה' היתה זאת אמרו אחיו זה היום עשה ה' אמר שמואל אנא ה' הושיעה נא אמרו אחיו אנא ה' הצליחה נא אמר דוד ברוך הבא בשם ה' אמר ישי ברכנוכם מבית ה' אמר שמואל אל ה' ויאר לנו אמרו כולן אסרו חג בעבתים אמר שמואל אלי אתה ואודך אמר דוד אלהי ארוממך אמרו כולן) והא דנוהגין לחלק פסוקי או ישיר ביום המילה י"ל משום דהם אמרוה ג"כ פסקי פסקי כדאמרי' בסו"ט פ"ז הוא או' אשירה לה' והן אומרים אשירה לה'. מג"א סימן תכב ס"ק ח

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>